

Camí Ramader de Vilanova de Sau a Sant Feliu de Pallerols

Vilanova de Sau

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Vilanova de Sau-Rupit
Emplaçament Al nord del municipi des de la Riba fins a Vallespinos

Coordenades:

Latitud: 41.98502
Longitud: 2.42925
UTM Est (X): 452721
UTM Nord (Y): 4648271

Classificació

Número de fitxa 08303 - 5
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Estructural
Titularitat Privada
Titular: 08304A002090030000TP
Autoria de la fitxa Joan Casas Blasi
Data de registre de la fitxa: dt., 01/06/2010 - 02:00

Descripció

Aquest camí surt del municipi de Sau i passa per diversos municipis més entre ells Tavertet i Rupit-Pruit per arribar a Sant Feliu de Pallerols.

El tram que circula pel municipi de Sau té una distància d'uns 5km aproximadament. És l'antic camí que va de Sau a Rupit.

Es pot seguir sortint des de la Riba en direcció nord-oest i passa per la zona de la Devesa, segueix fins arribar a Can Roca, i tot seguit es dirigeix cap al Mas Novell i Mas Novell Xic, continua en direcció nord cap al Pla del Camp de l'Antic, ja al municipi de Tavèrnoles. D'aquí es dirigeix cap a Rupit on entronca amb el camí Ral de Vic a Olot.

Observacions:

Aquest camí està classificat pel Departament de Mediambient de la Generalitat de Catalunya., però només el tram que discorre pel municipi de Rupit-Pruit. En el DOGC de data de 28/09/1994. Té el codi INE 089019.

El tram que passa pel municipi de Vilanova de Sau no té cap tipus de classificació del Departament de Mediambient.

Història

La transhumància té el seu origen en època preromana i romana i es pot afirmar que no serà fins al segle XII que comença a organitzar-se la seva pràctica i com a conseqüència a estructurar-se una xarxa de camins.

Durant l'Edat Mitjana diversos dels monestirs catalans més potents, com Santa Maria de Poblet, Santes Creus, Sant Martí del Canigó, Sant Miquel de Cuixà, de Ripoll, Sant Joan de les Abadesses, etc, van crear necessària la creació d'una xarxa de camins estable i segura que permetés el trànsit del Ramat entre la plana i la muntanya. D'aquesta manera es consolidarà una xarxa catalana de camins ramaders.

Des d'aquest període i fins al segle XIX l'activitat de transhumància es va sofrir diversos canvis fins a centrar-se en la seva totalitat al trànsit ramader d'hivern.

Entre els segles XIX i inicis del XX la transhumància fa un pas enrere i comença a entrar en desús. El tipus d'explotacions ramaderes actuals i l'expansió urbana fan que poc a poc aquesta activitat hagi anat perdent la seva funció fins a pràcticament desaparèixer.

Bibliografia

A.A.D.D. Camins ramaders i transhumància a Catalunya. Recomanacions i propostes. Fundació Món Rural. Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural. Generalitat de Catalunya.

TORRES, Jordi (2003). Apunts de transhumància: costums, normes, oficis i llegendes de la transhumància". Solc. Àmbit de recerca i documentació del Lluçanès.

LLOBET, Salvador (1951). "La Transhumància en Catalunya". Lisboa.

NADAL, E; IGLESIAS, J.R.; ESTRADA, F. (2001). "Transhumància del segle XXI. La ramaderia ovina i la transhumància a l'Alta Ribagorça". Barcelona. Generalitat de Catalunya. Col. Temes d'Etnologia de Catalunya, 20

